

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Abbas Brochas ingentem trabem ioco ab auaro quoda[m] data[m] aufert
seriò, & solus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Figens IESVM bafis, refigenſque,
Viſa eſt profari velle, viſa iurare :
» *Hic eſt Beata legis vnicus lator?*

Hæretice riden' ? Euge, ſi tuus frater
Gnauum illud animal (cuius auris excella,
Cui crux, nec indecora, ſemper in tergo eſt,
De cuius vmbra bella liſ fuit quondam,
Cui vox ſonora eſt, armus inſaigatus,
Cui pellis immortalis, oſſa ſunt ferrum,)
Olim profatum eſt improbo Balach vati,
Fuditque vocem incognitam ſuæ genti,
E dentiumque fauciumque fornace,
Quidni & licebit ſimix eſſe Diuinæ?

Abbas Brochas ingentē trabem ioco ab anatro quodam datam aufert ſerio, & ſolus.

Ex Viſis PP. lib. 10. cap. 190.

BRochas Eremo vixerat in Aegyptiâ
Aſceta magnus; quamque vellet, nomine
Famaque maior. Ergo (qualis in ſinu
Maligna foetum mater offocat ſuum)
Sic ille cupidus enecandi nominis,
Famaeque parricida (ſi dici licet)
Quam peſte peius oderat, fieri ſuæ;
Nilum relinquens & caſam, nil conſciis,
Quos accolebat, Patribus, tacitus migrat,
Proculque tandem deuium nactus locum,
(Veluti reuerſa vere primo nidulum
Hirundo molli fabricatur è luto
Artifice roſtro, neſcit & paleas leues,

Plu-

Plumasque quas fors obtulit, quas & suo
 Furata ventri est) sic tuguriolum Brochas
 Sibi perpusillum struxit. hinc parua fores,
 Illinc fenestra (rima verius) fuit.
 Non alia fabro trulla, quam manus fuit.
 De silice paries creuit, & glebâ graui:
 Arena scrupis mixta cæmentum dabat.

Labore demum pertinace conditum
 Muris adultis stat Palatium Brochæ.
 Sed fallor, expers tegminis, nudo iacet
 Sub Ioue, sub vdo siderum spectaculo.
 Nec vnde tectum construat, Brochas habet,
 Cui filua nulla cædua aut incædua,
 Non vmbra iunci, non arundo, non filix:
 Namque abs arenâ sola arena pullulat.

Stat igitur, vrbis proximæ, quam condidit
 Seleucus olim, in compitis lignarier,
 Stipemve tecto surrigendo poscere.
 Et fors palatî stabat ad limen sui
 Iam pransus, Optimatium non pessimus,
 Nomen Anatolius, Curuus agnomen fuit,
 Excutere velle visus à se plumulas,
 Et os fatigans ebore dentiscalpij,
 Perdiciis ac si iam comesæ frustulum
 Etiamnum inesset dentibus, solitis tamen
 Tenui salillo viuere & fresâ fabâ.

Hunc conspicatus pro foribus Abbas suis,
 Stipemque opimam fauce totâ deuorans,
 Flexo cucullo, duplicato poplite,
 Manumque tendens, voce mendicâ hæc ait:
 » Vir magne, cellam construo: tectum mihi
 » Lignumque defit; quæso te, parua stipem

E 2

Largi-

- » Largire; si qua tigna putrescant domi
 » Cariosa, alendo digna non etiam foco,
 » Fastigiandæ commoda hæc erunt meæ,
 » Quam procul eremo in intimâ struo, casæ.
 Obliqua Curuus intuens (quali soles,
 Hæretice, vultu paria Mendicantium
 Inspicere Fratrum, quando pauper Mantica
 Tuam salutat ianuam, aut hiemis memor
 Lignis vehiculum corrogandis ambulat
 Tuâ in plateâ) sic Anatolius, cui
 Fors obolus astris carior totis erat,
 Prodesse nulli gnarus; haud ipsi sibi,
 Volens egenus viuere, locuples mori.
 » Cacoëthes hoc est, hic Auarorum stylus;
 » Sed quæ tot annos sordidi concluderint,
 » (Patre vix sepulto, vix auo in Auernum dato)
 » Vnâ nepotans perdit aleâ Nepos.
 Nasum ergo rugis opprimens, frontem struis,
 Oculosque limus voce fuscâ hæc reddidit:
 » O quàm molesto tædio nares mihi
 » Mentemque lædunt olida mendicabula?
 » Hinc te, otiosæ sæx eremi, proripe,
 » Hinc procul; in vrbe pauperum plus est satis.
 (Pergebat ore supplici pauper Brochas,
 Suique tecti refricabat inopiam)
 » Apage, vel istud, si lubet, quercus habe.
 (Erat propinquo, ceu solent, muro accubans
 Trabs longa densi roboris, quæ si foret
 Fissa assulatin, facilè vicenas domos
 » Contegeret) Istanc, inquit, quercum rape,
 » Raptamque traduc quò velis. Ironico
 Datum fauore munus, inspectans trabem,

Subitoque factus dossuarius Brochas,
 Fideque mentem muniens, pectus cruce,
 Facili leuatam ducit in humeros manu,
 Et gestat ansam brachij immensam trabem:
 Quod non bis octo baiuli mollent loco,
 Id oneris effert; validi ut Heluetij solent,
 Seu pace vigiles, siue bello milites,
 Longas in armos euibrare lanceas,
 Gressu deinde musico, æquipondium
 Gestare faciles; sic suam stipem Brochas.
 Stupere Cuius, deque curuo rector
 Repente fieri cœpit, & blandum loqui,
 » Euge, inquit, Abba, perge quo pergis gradu:
 » Merito lubensque do, dico, addico trabem,
 » Quam ferre virtus maior humanam potest.
 Curuo salutis ansa sarcasmus fuit,
 Nam inane cæli pectus & vacuum Deo,
 Terraque meum, iamque finitimum stygi,
 Meliore deinceps mente, sordes eluit,
 Sordesque fugit. Nempe fieri sic amat:
 De punice fluit vnda, dum Superi volunt.

Honoris indoles, Aula familia.

Mira est Honoris indoles; si quos videt
 Animis anhelos, ac hiantes præ siti,
 Pruriginemque nutriendas anxiam,
 Sudore longo diffuere, tandem ut queant
 In Diui Honoris ingredi Album nobile;
 Illos aduncam nare suspendens Honos
 De splene toto ridet, & ludos facit;
 Iam persequentes, iam prehensantes fugit